

PRIVILEGIJE SLOBODNOG I KRALJEVSKOG GRADA KOPRIVNICE PISANE KAJKAVŠTINOM 13. STUDENOGA 1669. GODINE

PRIVILEGES OF THE FREE ROYAL BOROUGH OF KOPRIVNICA WRITTEN ON 13 NOVEMBER, 1669 IN LOCAL KAJ-DIALECT

Hrvoje Petrić

Zavod za hrvatsku povijest
Filozofski fakultet
Sveučilište u Zagrebu
Ivana Lučića 3, HR-10000 Zagreb
Republika Hrvatska
h.petric@inet.hr

Grada

Primljeno/Received: 1. 10. 2006.
Prihvaćeno/Accepted: 3. 11. 2006.
UDK/UDC 355-05 94 (497.5)

Koprivnica je povlasticu slobodnog i kraljevskog grada dobila od kralja Ludovika I. Anžuvinca 4. studenoga 1356. godine.¹ Koprivnica je nakon toga mijenjala privatne vlasnike da bi se sredinom 16. stoljeće našla ponovo pod kraljevskom vlašću. Habsburgovci su u Koprivnici ustrojili važan segment obrane Hrvatsko-slavonskog kraljevstva u vrijeme ratova s Osmanlijama.

Krajiški zapovjednici su se tijekom druge polovice 16. stoljeća počeli miješati u rad gradskog suda odnosno gradske uprave. Zastupnik grada Koprivnice na Ugarskom saboru u Požunu je prosvjedovao protiv toga. Tužbu je primio i uvažio nadvojvoda Matija koji je iz Požuna 9. ožujka 1595. javio koprivničkom zapovjedniku da njemu i drugim krajiškim časnicima zabranjuje miješanje u rad koprivničkog gradskog suda. Isti je dan nadvojvoda Matija izdao još jednu ispravu kojom je vojnim vlastima zapovjedio da su se vojnici koji posjeduju zemljište na gradskom teritoriju, u pitanjima tih zemljišta, dužni pokoravati gradskoj jurisdikciji.²

Nakon dolaska Kaniže pod osmansku vlast 1600. godine, Koprivnica je preuzeila i dio obrambenih funkcija sjeverno od rijeke Drave. Ona je time djelomično integrirala obrambeni sustav sjeverno i južno od rijeke Drave. Kao dio Slavonske krajine Koprivnica je isprava bila središte kapetana, a potom i generala da bi utvrđivanjem stalnog sjedišta generala u Varaždinu, Koprivnica ostala kapetanijskim odnosno natkapetanijskim središtem. Koprivnička natkapetanija je pod svojom upravom imala, osim u Koprivnici, plaćene vojne posade u utrvrdama Drnje, Sigete, Novigrad, Virje i Ludbreg.³

Tijekom 17. stoljeća, koprivnička se gradska uprava sastojala od suca, njegovog zamjenika koji je često vršio dužnost fiskusa, bilježnika te 12 senatora odnosno prisežnika.⁴ Slobodni kraljevski grad Koprivnica je, prema Ivanu Beucu, "kao jedna cjelina predstavljao plemičku

¹ N. Klaić, Koprivnica u srednjem vijeku, Koprivnica 1987., str. 71.

² Hrvatski državni arhiv, Grad Koprivnica (HDA, GK), kut. 5, br. 8, 9; R. Horvat, Koprivničke listine XVI vijeka, Vjesnik Kraljevskog hrvatsko-slavonsko-dalmatinskog zemaljskog arkiva, god. 16, Zagreb 1914, str. 300-302.

³ Štajerski zemaljski arhiv, Graz, Militaria, Sch. 175, 191, 211, 246, 254; M. Kruhek, Krajiške utvrde i obrana Hrvatskog Kraljevstva tijekom 16. stoljeća, Zagreb 1995.; K. Kaser, Slobodan seljak i vojnik, knj. 1, Zagreb 1997.; H. Petrić, Koprivnica u 17. stoljeću. Okoliš, demografske, društvene i gospodarske promjene u pograničnom gradu, Koprivnica 2005.

⁴ L. Dobronić, Koprivnički gradski zapisnici (KGZ), Podravski zbornik, sv. 14, Koprivnica 1988., str. 141 i dalje.

jurističku osobu i kao takav spadao je rangovno u četvrti stalež" Hrvatsko-slavonskog kraljevstva. Koprivnica je kao cjelina imala pravo na plemićki privilegij, odnosno na dva sjedišta u Hrvatsko-slavonskom saboru. Građani su pojedinačno imali pravo "na jednaki homagij kao i plemstvo, bez propisanog suda pred sud nije mogao biti uhapšen ili sudjen, nije plaćao maltarinu i prijevoznu niti carinu osim ako nije bila roba sa njihovog urbarskog posjeda".⁵ Slobodni kraljevski gradovi, a među njima i Koprivnica, imali su također pravo na zastupnike u zajedničkom Ugarsko-hrvatskom saboru i to u donjoj (staleškoj) kući (domu).⁶

Prema Ivanu Beucu slobodni kraljevski gradovi su "predstavlјali zatvorena područja koja nisu bila podvrgnuta ni jednoj teritorijalnoj sudbenosti osim kraljevoj."⁷ Iako je Koprivnica bila sastavni dio Križevačke županije⁸, ona kao slobodni kraljevski grad nije potpadala pod njenu sudbenu nadležnost već je bila pod izravnom sudskom nadležnošću kralja, a pravno se tretirala kao i svaki plemić.⁹ Ona je kao kolektivni plemić mogla participirati u djelovanju županije kao i svi plemići koji su obitavali na teritoriju Križevačke županije. U koprivničkim gradskim zapisnicima grad se kao politička zajednica sam nazivao "plement varas y vaza obchina".¹⁰ Iako se Koprivnica najčešće naziva slobodnim kraljevskim gradom ("liberae regiae ciuitatis Caproncensis", "zlobodnoga kralieua varassa koprunicshkoga"),¹¹ jednom se spominje i kao slobodni carski te kraljevski grad ("szlobodnoga czezaroue y kralieue zuetlozti varasa koprunicshkoga").¹²

Znakovito je bilo da su do 1630. privilegiji slobodnog kraljevskog grada bili ugroženi što pokazuje njihovo relativno često potvrđivanje kod vladara od sredine 16. i početkom 17. stoljeća (1547., 1571., 1590., 1609. i 1630.).¹³ Time su koprivnički građani nastojali zaštiti povlastice kojima je Koprivnica imala povlašteni status slobodnog i kraljevskog grada. Novo potvrđivanje gradskih povlastica je bilo 1669. kada su one prvi puta bile pisane kajkavštinom.¹⁴ Nakon toga, koliko je trenutno poznato, više nije bilo potrebe za potvrđivanjem povlastica, a grad Koprivnica je 1753. dobio statut.

⁵ "Kraljevski slobodni gradovi... su bili posjednici svih regalnih beneficija na svojim teritorijima, patronatskog prava (pravo birati župnika i predlagati ga biskupu na potvrdu)... No, građani su bili dužni da ukonačuju vojnike, da plaćaju državne poreze i crkvenu desetinu i da snose sve javne terete... U popis gradjana mogla je biti primljena svaka osoba koja je posjedovala u gradu nekretnine ili se u gradu bavila obrtom, trgovinom ili kojim drugim časnim zanimanjem. Kraljevski slobodni gradovi su bili vlasništvo krune pa kao krunска dobra nisu mogla biti predmetom kraljevske donacije. Svoje gradsko područje nisu mogli širiti." I. Beuc, Povijest institucija državne vlasti u Hrvatskoj (1527-1945), str. 45.

⁶ I. Beuc, Povijest institucija državne vlasti u Hrvatskoj (1527-1945), str. 62-63.

⁷ "Ti su gradovi kao zajednica građana uživali sve povlastice plemića te su stajali samo pod kraljevom vlašću i pod upravom svoga glavarstva. Građani pak pojedinačno uživali su samo neke prerogative plemstva..." I. Beuc, Povijest institucija državne vlasti u Hrvatskoj (1527-1945), str. 90.

⁸ To je vidljivo iz koprivničkih gradskih zapisnika kao npr. 1639., 1642., 1645., 1648. itd. Usp. KGZ, str. 142-149 itd.

⁹ I. Beuc smatra da slobodni kraljevski gradovi nisu "potpadali pod sudbenost županije nego su stajali pod svojim slobodno izabranim magistratom u svim upravnim i sudskim (civilnim i kaznenim) poslovima. No to ovlaštenje priпадalo je samo vlastitim građanima i stanovnicima koji nisu bili plemići". I. Beuc, Povijest institucija državne vlasti u Hrvatskoj (1527-1945), str. 91.

¹⁰ To je bio slučaj 1695. godine, KGZ, str. 162.

¹¹ KGZ, str. 142-145.

¹² KGZ, str. 145.

¹³ HDA, GK, kut. 1, br. 14; kut. 2, br. 2 i 3.

¹⁴ HDA, GK, kut. 6, br. 6. Tekst na kajkavski prevedenog gradskog privilegija iz 1669. je u preslikama objavio Dražen Ernećić u: Iz pravne prošlosti Koprivnice, Križevaca, Đurdevca, Dani sudstva Koprivničko-križevačke županije, Koprivnica 2000., str. 18-21. Isti je pokušao transkribirati tekst, ali je na žalost, prigodom transkripcije ispušto dijelove teksta. Stoga sam odlučio transkribirati tekst u cijelosti prema izvorniku koji se čuva u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu.

Odnose između grada Koprivnice i koprivničkog kapetana regulirala je 1635. posebna kraljevska komisija u kojoj su sudjelovali predstavnici hrvatsko-slavonskih staleža i kraljevskih vojnih vlasti. Komisija je utvrdila da vojne vlasti gotovo svakodnevno nanose različite štete građanima i dobrima slobodnog i kraljevskog grada Koprivnice. Nakon 1635. više nije bilo ozbiljnijih nesuglasica između civilne i vojne uprave, iako je manjih kriznih pojava bilo do kraja 17. stoljeća.¹⁵

SUMMARY

The King Ludovicus I. of Anjou on 4th november, 1356 bestowed the town of Koprivnica with the privileges of a ‘free royal borough’. After this date, Koprivnica had changed hands from one nobility to another, until it finally got under the king’s authority yet again. During war campaigns against the Ottomans, the house of Hapsburg established Koprivnica as an important defense stronghold of the Croato-Slavonian kingdom.

During the second half of the 16th century, Krajina Military border commanders started to meddle in judiciary and administrative affairs of Koprivnica, which the town’s representative in the Hungarian Parliament in Požun (aka Pressburg, Bratislava) protested against. The protest was acknowledged and approved by Archduke Matthias, who on 9th March 1595 notified Koprivnica commander of his decision to ban Krajina Military commander and other officers from interfering in the town of Koprivnica judiciary affairs. The same day Archduke Matthias sent a decree to the military authorities, that soldiers who own land in Koprivnica have to submit themselves to the town’s jurisdiction.

After the town of Kanizsa fell to the Ottomans in 1600, Koprivnica took over its defense functions north of Drava river. This helped to partially integrate the defense system north and south of Drava. As part of Slavonian Military border, Koprivnica at first had been the seat of military captains, later generals; when Varaždin eventually became the generalate seat, Koprivnica regained its former captaincy and grand captaincy status.

As an administrative seat, Koprivnica grand captaincy had, beside Koprivnica itself, its own paid military forces in the strongholds Drnje, Sighetec, Novigrad, Virje and Ludbreg.

During the 17th century, Koprivnica town administration included a judge, his deputy who often served as “fiskus” (treasurer, in charge of finances), a notary and 12 senators or oath takers. The free royal borough of Koprivnica was, according to Ivan Beuc, an “entity that represented nobility and judiciary, hence falling into a category of the fourth ranks” of Croato-Slavonian kingdom. As a whole, Koprivnica had been entitled to nobility privileges, namely, two seats in the Croato-Slavonian parliament. Citizens had individual rights to “the same homagij as noblemen, no-one could get arrested or tried, for them there was no toll or freight-collecting unless it involved goods from their own feudal estate”. Free royal boroughs, Koprivnica among them, also had a right to representatives in their common Croato-Hungarian parliament in the Lower house of ranks.

According to Ivan Beuc, free royal boroughs ‘represented closed areas, not subjected to any territorial judiciary but the king’s own’. Although Koprivnica was a part of Križevci county, as a free royal borough it was not being subjected to Križevci county judiciary; it was straight under

¹⁵ HDA, Generalkomanda, Uvezani spisi Varaždinskog generalata, knj. 1, fol. 59-60v.

the king's rule, treated legally as any other nobleman. As a 'collective nobleman', Koprivnica was able to participate in county activities, as any other nobleman residing in the territory of Križevci county. The town's records show that Koprivnica referred to itself, in terms of a political entity, as a "noble place and town". Indeed Koprivnica is most often referred to as a free royal borough (*liberae regiae civitatis Caproncensis*), yet on one occasion it was referred to as a 'free town by a decree from tsar and king'.

A notable fact is, that until 1630 Koprivnica privileges were constantly threatened, which is obvious from relatively frequent re-confirmations of its status of a free royal borough from different kings and sovereigns from mid- 16th century until early 17th century (in 1547, 1571, 1590, 1609 and 1630). This is how Koprivnica citizens tried to protect their privileges, originating from the status of a free royal borough. New re-confirmation of such status happened again in 1669, when the privileges for the very first time were written down in the local kaj-dialect. From the current facts we know that from that year on, there was no need to re-confirm the free royal town status; in 1753, the town of Koprivnica was given its Statutes.

Relationship between the town of Koprivnica and its military commander in 1635 was regulated by a special king's panel, with representatives from Croato-Slavonian ranks and royal military authorities. The panel established, that the local military almost daily caused problems and damage to the citizens and their property in the free royal borough of Koprivnica. After 1635, there was no serious breach or disagreement between the civil and the military authorities, even though some minor problems kept occurring all the way to the end of the 17th century.

Tekst privilegija slobodnog i kraljevskog grada pisani kajkavštinom 13. studenoga 1669. godine:

Here is the original text of the privileges, bestowed on Koprivnica as a free royal borough, written on 13th November, 1669 in the local kaj-dialect:

Anni Domini 1669. die 13 Nouembris. Prepiszani Priuilegiumi, polagh koeh Plemeniti Varas Kopriunichki praudie Izuditi ima.

I.

Conditie, ili szlobodschine gozpodarou, ili Purgarou vu gore zpomenutom Varassu Kopriunichkom ztoiecheh i prebiuaciueh takoue ieszu. Da koi god Purgar, drugoga Purgara, opszuie, ospota, ali nezpodobnemi rechmi opsani, i prauicsum obnaiden bude, tako onomu, koga zbantuie Ranyski deszet, a vû obchinzki Ztrossak zto nouacz Birsaga plachal bude. Koteri do tretiega tako kastigan pobolsatisze nebude hotel, usze nyegovuo za Varas dasze uzme, a nyega kakoti nepostenoga, od Plemenitoga Varassa da odtirati imaiu.

II.

Akolibi takaisse koteri druomu plyuzku dal, ali zalaſzi zkubol, natezal, takaſſum kastigum naisze kastiga.

III.

Akolibi pako prede Szudczem vu szudu, ili praudé szedechim, ili drugache kada goder na vigyenye Szudcza koteri pouffalsze uûchiniti, i uûchinilbi, tako duplaczum naysze kastiga, i akobi pred szamem Szudczem, ali koiemgod nyegou(u)m Priszesnikom uech krat pouffalsze uuchiniti, deszet marki, toieto Cheterdeszet Dukat, nauadneh, ili tekucheh penez za kastigu nay plati.

IV.

Akobi pako, ta koi zapadne kastigum, zkem naplatiti nemal, nay ruku pogubi.

V.

Akobi pako, koteri z-nosem, z-palassem, szuliczom, ztrelum, ali kakouim drugem prizpodobnem orusiem, ili modussem, drugoga ranil, i ranyen prez kuara koteroga kotrigasze izurachil, tako ranienoga barberinu nay plati, i ranyenomu Duadeszeti i pet Ranyski, pet pako Ranyski na Varasku haszan da nay plati; akolibi pako tako ranyen bil, dabi ochuklyael, ali koteri kotrigmu pokuarien dasze pruauo zurachiti nebi mogal, tako ranyenoga barberinu nay plati, i ranyeniku Cheterdeszet Dukat, ā druge Oszam Dukat na Varasku haszen kastige dati ima.

VI.

Akolibi koteri pako chloueka vûmoril, i vûszelbi, dvu dela toga lyudomorcka imetka roditelom vûmorienoga chlovueka, treti pako del naysze na Varas, dasze ima dati. Akolibi pako lyudomorecz bil uloulyen, polag nauade naysze nad nyim kastiga izuerssi. Nego akobisze komu vû igre ili pre hudoga peruo nakanenya pripetilo vûchiniti, tako vû takouom prpecheny, zto Raniski rodbine uûmorienoga duadeszeti pako Raniski, na Varas da ima platiti, koteroga akobi Imetek na izplachanye zadouolyen nebil, na Szudcza i oztaleh Priszesnikou preuigyenye oztâulyasze.

VII.

Takásse akobisze koi Ztranzki vu Varás dossel, terbi ali na vulicze, ali uû koteroi hise, ali na piaczu, toga takouoga kay, kakoie gore poznamenûano, vûchinil, Szudecz Varaski nayga Szudi, i rauno takouû kastigu, kako ie gore napiszano, nay terpi. Akolibi pako koteri zmegy domacheh Purgarou, ali koy ztranzki, na gruntu, ali kotaru Varaskom, na tatbine, ili toluaiztuû zapopadnyen bil, Szudecz Varaski nayga kastiga.

VIII.

Totakaysze, akobi koteri Ztranzki koteroga iz-Varassa radi kakouoga duga penez, ili kotere druge kriuicze, izkati, ali praudati hotel, tako pred Szudczem Varaskem nayga obnaide, i nyedna Prauda naysze nepripitaua na boi, ili orusie, nego po szuedokeh, i priszegah nekasze dokoncha, ali bude prauda Ztranzkemi, ali domachemi lyudmi, i szuedoki nekasze rote, kada szuedochiti hoteli budu, i naysze uszaki po szebe, iden za drugem examinuie, i ispitaua. Szuedoki pako koteri, nay postenoga glasza, i dobre conditiesze vzimlyu. Rauno tako, ako ztranzki pri Varoskom ali Varaski pri ztranzkom, konya, vola, ali sto vûkradnyenoga naide, vszegdar szuedoki, kakoie gore recheno, naysze naperuo dadu, i dopelyaiu.

IX.

Pvrgari takaysze vu gore rechenom Varassu, nichemu drugomu, nego Varaskoga Szudcza szudu, podlosni imaiu bitti.

X.

Akolibi kakoua szumnya bila na Szudcza, i Actor ztanouite zrokebi naperuo dal, da Szudcza uûonoi Causae nebi rada imati, tako pouekse Purgare zazouecs, da nazochi nay bude Szudecz, i pred nyimsze nay dokonya prauda, od kotereh sententie akobi iosche duoinya bila, i Actorbi nye pred Kraly citûual, tako za vsze oztale, szam Szudecz pred Kralya poiti dusen bude.

XI.

Rauno tako zakakou goder zrok, akobi koi Szudecza Varaskoga, i Purgare, ali szame Purgare pred kralya citûual, neszu dusni poiti, nego szam Szudecz Varaski. I akobi koteri Purgare, ali Purgara (: neproszechi peruo od Szudcza Varaskoga prauicze, i zadouolyschine :) pred Kralya citûual, za nyega, toieto za Purgara, illi zanye Szdecs dusen bude poiti, á Citator trude, i ztroske Szudcheue pouernuti moral bude, zato da Priuilegium Kralyeuzki, za kogaie znal, za nistar dersech, Szudcza Peru ne bil obnassel, negoga ie zaludo naztroske, i trude dopelyal. Purgari pako odkuda goder hoteli budu szloboduszi imaiu izebrati, i dopelyati Szudcza, koteroga pred nasz uszako leto na vigyenye dopelyati imaiu. Plebanussa pako, koisze nyim, hasznouit videl bude, polag nyihoue uolye naysziga zberu za Czrikuû nyihouû.

XII.

Akolibisze pako kotei uû Calumniae, ali kriuom szuedochanztuû ochiueztom zapopal pri praudi, ilisze obnassel, niti Szudczem, niti Szudcheuem Assessorom, niti nyegouem Tolmachnikom od potlam naysze neprepuzti odebrati.

XIII.

Item, pri Varassu prez oduetka akobisze komu pripetilo vumreti, iz-gibuchega szuoga imetka, komu god kay hotel bude, szlobodno ozlavui. A stoie pako negibuchega, hise, duor, maroff, vinograzi, zemlye, i oztalo stoie napraulyenoga ili zezidanoga, szuoimei Purgarmi ili Szuszedi

tolnach vuchiniuszi, sene szuoie, ili komu zmegy rodbine oztauiti more: Ito ako, da niti ponyem, niti po sene, niti po rodbine nyegoue, od Iurisdictie, i oblatzi Varaske odtugyiti, van isneti, illi odtrechisze mogel bude.

XIV.

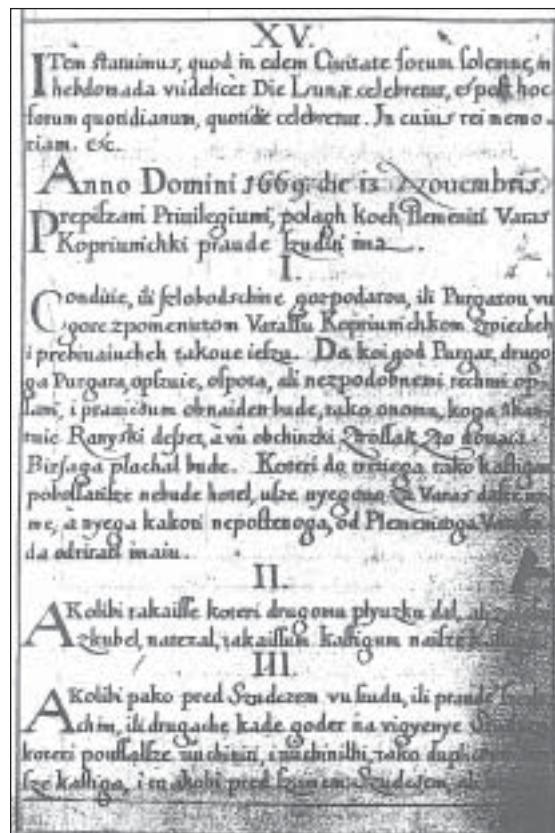
Item akobi koterisze prez Testamentuma pripetil vumreti, niti sene, niti decze, niti rodbine nebi imel, dua dela imetka niegouoga, po ueruuaneh lyudeh iz-Tolnachia Assessorou nato odlucheneh, sziromahom, te na Czirkuū varasku naysze razdeli, treti pako toga imetka dēel na haszen varasku naysze oberne, i zadersi.

XV.

Item, ieszmo odluchili, da vutom iztom Varassu Piacz ueliki ili tergh uszaki tieden, naimre vu Pondelyek biuati ima, i zatem terghom vszagdassni tergh dasze obdersava.

In cuius rei memoriam etc.

Faksimili teksta Privilegija slobodnog i kraljevskog grada Koprivnice (iz 1356.) pisan kajkavštinom 13. studenoga 1669. godine

god avegoemt Briske, en kom uch leat postuulste, auchini-
et, dekter Marki, toero Chesterdeget Dakar, bandisch, ill
telukuch penec za kalliqu bay plin.

51V.

A Kalbi paké, ta koi žapadac kašigum, žken naplaši.
Ati nemal, azy tuku pogubi.

13

Akobi pako, koten z-nosem, z-palaffen, sculicium, z-nam, ali kakouim dengen prizpodobien osalem, ili nodaffen, drzogoga tam, i ranyen prez karta koeroga korrigaže izvadili, takto raničnoga barberinu nay plan, i ranyenoma Deadekzen i per Razyski, per pak Ratiyki na Viralku klasas da nay plan; skrolis pakto takto raničnog bi, dati oduhdyarci, ali koten korrigna polnoven, deštevan zvukom, nebi moglo, takto ranyenoga barberina nay plan, i ranyenku Cheterdzelzer Dukar, z-dugek Ogran Dukar na Varalca hafzen kaftige dati ma.

VI

Aktibi kozzi pakso chloucka vúmoril, i vúfelli, dae de-
ala roga hyslenorza merka rodilem vúmorienoga
chloucka, men pakso del nayfee na Vatas, dafzima dae.
Akobisje pakso hyslenorza pak so silouby, polaq sauade nay-
fee nad vrem kujhige izveri. Neoo akobisje konc vúgan
je prej budoga peruo uhanemys pripetilo vúchim, tako
vúchimam pripetenuj. Zeo Ramzi robbis vúmorienoga
chloucka pakso Ramzki na Vatas da ima plenit, kozzen da
akobisje mazela na repashanye žadoucien abel na řešidla.

102-103

i az utolsó Békeszerződésben meggyenyeztetve.

vii

Akafje akobise kei Zeranžki ya Varas dell'et, teñk ali re
Vulic'e, ali uš konerol hile, ali na placa, roga takonog a
kay, kakovje gore poznamenuvano, vuchisil. Študets Varas
ki nayga ſrati, i esino takova kajfina, kak je gore napušta-
no, nay terpi. Akoliki pakto koteri Žnagy domadec Pur-
gatoru, ali koy Zeranžki, na gruštu, ali lestaru Varaskom, na
zubine, ili telezvju zapopadjen bil. Študets Varas koi nay-
ga kuffina.

viii

T O takoj se, ukobi koteri Žirančki konveroga iz Varažda
Tradi kakomog a duga peset, ki koterje deluje krenutje i-
zkrati, ali praudati hotel, rako pred Šeudetom Vugrekem,
najga obnaide, i njedna Pranda najpre neprisipa na boj
ali oružje, nego po Ženeškem, i prizegah nekažejo dolgan-
ča, ali bude prauda Žirančkem, ali domačem hirom, i
fuedoki nekaže rote, kada izvedočisti hotel Balduin, n-
se užraki po Šebek, ieden za drugim secamisne, i upravljati
Šeudelki pakto koteri, naj poštenoga glasila, i dober condic
nebe veimbu. Rauno rako, ako Žirančki pri Vugrekem,
ali Varažski pri Žirančkom, konya, vola, ali šlo vukadljenje,
za naide, vitezdar fuedoki, kakorje gote rečeno, najsi
napero daši, i dopolyau.

ix

Vrogti takayfir vu gortrekenom Varasja, mide
apnen zoed Varsilova. Quidtva bish u medzvish.

X.
Akolbi kalkona řešenya bila na řešenja, i Ačtoři prosto
užit řešek na penou dali, da řešenja na vnitř České
země rad inací, takto pouze když Purgare ze zvouců, da mazdce
naj bude Štadec, i před výměnou nay dokorya pravda, od
ktereho řešenje, a kolbi řeška da onyž bila, i Ačtoři my
před Krály císařem, takto za vše ostale, řešení Štadec
ned Království dílens bude.

VI

Ranno tako za kakos goder zrok, akobi koi Šeudot Varalstoga, i Burgare, ali Štanc Burgare pred Krajiha cimual, nežu derin poisi, nego izam Šeudot Varalstoga. I akobi konci Burgare, ali Burgare ē neprošedj perio o Šeudot Varalstoga pravnicie, i Žadomohyschne pred Kraljya cimual, za vrege, mesto za Targara, ali Žadomohyschne dašen bude poisi, a Čitatel mude, Žadomohyschne pačernici morač bude, zato da Prudlegiam Kraljevski za kucacie Žad, za vistar dersech, Šeudot perio nebit obnašet, recossa te željno nazvezke, i mude dopayat. Pisanici pakol ostrelja goder hoteli budu řelobodnici ina, učitelji, i řepesani Šeudot, konceroga pred mafz alzakoljeli na vognjenje, dopayat in maz. Piebanalje pakol, hajde min, hajzgari videl bude, poslag mylone rohy a myzga. Zveru za Čokčuk, myločju.

xxii

Kolibusge poko kotenian. Calusia's, ali kriaom

Secondo

szu dochaziu odwiedzom zapopal pri praze, ilze obrazci, mit Studiem, mit Studien in Alteborow, mit myegowem Tolnachnikom od podam naysze neprepuzetodobrem.

XIII

Ten, pri Varallo prez odwerta akobisze komu pri-
penlo vumreti, i z-qbuchegha fruoq a mertka, komu
god-hay hord bude. Edobodno oztati. A slobi pak
negibuchegha, hise, duot, march, vino grad, zemje, ioz-
salo slobi napravlyenoga ili zezidantya, Izviesni lir-
garmi ili Sculzeli tolhach vuchinifur, Sene fruoie, ili
komu zniegy rodbine oztaniti more. Ito dko, da mit-
ponym, nati po zene, nati po rodbine myrode, od Ju-
nadicie, i oblati Varalke odnugyisi, van iznen, ili odre-
chilce moglo bude.

XIV.

Ten akobi koterilze prez Teflan entuma pipeli vnu.
In, mi scie miti desce, miti rodime sebi inel, daadda
in etka megowog, po ueruanan hyadch i z-Tehachia
Allelitorou naro oduchench, Feitomahom, te mokhna
Varasku nayse ruzdeli, teni pako roga mertka den ka-
halzen Varasku nayse oberne, i zatovi.

xxv

Item, iezujo odlucki, da-vtom iztom Vatalku Ruzek
i ucliki ih tergh ufraki meden, naime v Prahovu
uati mla, i zaren terghom vlezaki dan vlezogdalsni tergh
da-ze obdesana. In casu rei memoriam est.